F1 Megsebzett Lelkek: Ceija Stojka

“Amikor kiszabadultunk, betegek voltunk, teljesen betegek! Megsebesült a szívünk; az elménk, a lelkünk beteg volt... Az összes ilyen embert kezelni kellett volna. Nem kellett volna gyereket vállalniuk, öt, hat évig. Akik ott voltak, amíg nem nyerték teljesen vissza az egészségüket, képtelenek voltak nevetni, nem tudtak a világra másként nézni, mint borzalmak színhelyére... És a félelem, az állandó félelem. A gyerekek a félelemben nőttek fel. Ők még mindig hátra fordulnak, ha az utcán sétálnak. Érted? Nézik, ki követi őket. Csak az fordul hátra, aki fél! Valaki, aki betegen hagyja el a tábort, akinek a feje fáj, és a lelke vérzik egy apáért, egy nővérért, egy fi vérért, aki soha nem hagyta el a tábort, csak olyan gyereke lehet, akinek szintén sebzett a lelke. Világra jönnek, látod, hogy édesek és gyönyörűek. Felneveled őket, gondozod őket, megcsókolod őket, és szereted őket. Felnőnek. De a félelem, ami benned volt, átáramlik a gyerekekbe az anyatejjel. “

Tudtátok,

... Ceija Stojka könyve „Wir leben im Verborgenen „, 1988-ban jelent meg, egyike az első könyveknek, amelyek egy túlélő szemszögéből mondják el a romák és szintik holokauszt alatti tragikus sorsát?

A feladatotok

Válasszátok ki azt a mondatot Ceija Stojka szövegéből, ami leginkább megragadott benneteket. Beszéljétek meg kis csoportokban!

A fotóról

Ceija Stojka (1933-2013), auschwitzi túlélő, lányával Silvia-val 1953-ban. Osztrák Romák Dokumentációs Központja, Bécs, Ausztria.

https://www.romasintigenocide.eu/hu/f

1920 1961

1953